

også kan blive tale om at forfølge spørgsmålet om straf (enten ved at myndigheden selv har mulighed for i givet fald at afgøre sagen med et bødeforelæg eller ved at anmelde forholdet til politiet).

Som anført indebærer den foreslåede bestemmelse, at et tvangsindgreb kan gennemføres (eller fortsættes), hvis formålet med at tilvejebringe de pågældende oplysninger alene er at behandle andre spørgsmål end fastsættelse af straf. Vil formålet med tvangsindgrebet (også) være at tilvejebringe oplysninger til brug for spørgsmål om fastsættelse af straf, vil myndigheden derimod kun kunne gennemføre et tvangsindgreb efter regler uden for strafferetsplejen, såfremt den mistænkte meddeler samtykke, jf. bestemmelsen i stk. 4.

Ved fastlæggelsen af, hvad der vil være formålet med et tvangsindgreb, bemærkes i den forbindelse, at det ofte vil være relevant for en myndighed med henblik på varetagelsen af sine tilsyns- og kontrolopgaver mv. gennem et kontrolbesøg at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf – og dette uafhængigt af, at de pågældende oplysninger også kan anvendes ved en efterfølgende vurdering af, om der er anledning til at forfølge spørgsmålet om fastsættelse af straf.

Udtrykket »hvis et tvangsindgreb alene gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf« skal derfor forstås således, at en myndighed efter lovforslagets § 9, stk. 2, vil kunne gennemføre et tvangsindgreb, hvis det kan lægges til grund, at det ville være et naturligt og sagligt begrundet led i sagens behandling også at gennemføre det pågældende tvangsindgreb, såfremt der ikke kunne blive tale om efterfølgende eventuelt (tillige) at forfølge spørgsmålet om fastsættelse af straf. At myndigheden muligvis samtidig er opmærksom på, at oplysningerne også vil kunne være relevante ved en eventuel senere straffesag, er i den forbindelse uden betydning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger i pkt. 3.6.

Til stk. 3

Bestemmelsen regulerer myndighedernes adgang til at gennemføre et tvangsindgreb over for en tredjemand med henblik på at indhente oplysninger af betydning for en straffesag mod den mistænkte.

Bestemmelsen fastsætter, at reglerne i lovforslagets § 9, stk. 1-2, finder tilsvarende anvendelse, hvis der i sagen rettes et tvangsindgreb mod andre end den mistænkte. Et tvangsindgreb kan således alene gennemføres hos tredjemand, hvis et tilsvarende indgreb ville kunne gennemføres hos den mistænkte selv efter be-

stemmelserne i lovforslagets § 9, stk. 1-2. Der henvises til bemærkningerne ovenfor til disse bestemmelser.

Bestemmelsen indebærer, at gennemførelse af et tvangsindgreb over for en tredjemand med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for en straffesag om det eller de forhold, som mistanken med vedkommende omfatter, i givet fald skal ske i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransgning mv. over for ikke-mistænkte personer.

Til stk. 4

Bestemmelsen fastsætter, at en part kan give samtykke til fravigelse af reglerne i lovforslagets § 9, stk. 1 og 3.

Bestemmelsen indebærer således, at en mistænkt med sit samtykke kan tillade, at der efter reglerne i den pågældende særlovgivning gennemføres et tvangsindgreb over for vedkommende og/eller over for tredjemand med henblik på at tilvejebringe oplysninger om det eller de forhold, der er omfattet af mistanken, til brug for behandlingen af spørgsmålet om fastsættelse af straf.

I bestemmelsen præciseres det, at reglerne i lovforslagets §§ 2-8 finder tilsvarende anvendelse ved de i § 1, stk. 1, nævnte tvangsindgreb også i tilfælde, hvor der gennemføres et kontrolbesøg mv. på grundlag af den mistænkte samtykke.

Er den mistænkte en juridisk person, kan samtykket gives af en fysisk person, som er bemyndiget til at give et sådant samtykke på den juridiske persons vegne. Bemyndigelsen kan følge af regler i lovgivningen om, hvem der er berettiget til at repræsentere og tegne den juridiske person udadtil. Er der f.eks. tale om et aktieselskab, følger det af aktieselskabslovens § 60, stk. 1, at medlemmer af bestyrelsen og af direktionen repræsenterer selskabet udadtil. Selskabet forpligtes ved retshandler, som på selskabets vegne indgås af den samlede bestyrelse eller af et medlem af bestyrelsen eller af en direktør, jf. § 60, stk. 2. Disse personer vil således som udgangspunkt på selskabets vegne kunne give samtykke til fravigelse af reglerne i lovforslagets § 9, stk. 1 og 3. En juridisk person kan herudover konkret beslutte, at én eller flere personer – f.eks. den daglige leder – skal være bemyndiget til på den juridiske persons vegne at give samtykke til fravigelse af reglerne i lovforslagets § 9, stk. 1 og 3, ligesom det kan følge af vedkommendes stilling, at den pågældende må antages at have fuldmagt til at meddele samtykke på den juridiske persons vegne.

Et samtykke skal være skriftligt og skal gives på et frivilligt, specifikt og informeret grundlag.